

1:1-4 Arriving in Babylon

1. Talmud, Sanhedrin 93b

מלמד שהיו אונסין את עצמן מן השחוק ומן השיחה ומן השינה ומעמידין על עצמן בשעה שנצרכין לנקביהם מפני אימת מלכות
 This teaches that they would refrain from laughter and chatter and sleep, and restrain themselves when they needed to excrete, out of reverence for the throne.

2. Ibn Ezra to 1:4

והנה צוה לבקש מי שנמצאו בו אלה המדות ולא נמצאו בילד פחות מט"ו שנה... דניאל יצא בן ט"ו שנה בלכת יהויקים לבבל ושמונה שנים
 מלך והנה כ"ג וי"א צדקיהו והנה ד' ול' וע' שנה והנו זקן מאד בימי אסתר אולי כבר מת ולא עלה אל בית שני...
 He instructed that they seek people with these traits, which are not found in a youth under the age of fifteen... Daniel was fifteen when he went to Babylon with Yehoyakim. For eight more years Yehoyakim reigned, then Tzidkiyahu for eleven, totaling 34, and seventy years, so that he was very old in the days of Esther; perhaps he was already dead, and he did not ascend for the second Temple...

1:5-7 Treatment in the court of Nevuchadnezzar

3. Ibn Ezra to 1:5

ופירוש בג מאכל... אולי טעם בג הבשר המבושל

"Bag" is food... perhaps "Bag" means cooked meat.

4. Abarbanel Maayan 5 Tamar 3 (pg. 301)

ואין הכוונה בזה על הפת לחם בלבד כי אם על כל מאכל הבא על שלחן המלך
 This does not refer to bread alone, but to all of the food brought upon the king's table.

5. Talmud, Chullin 24a

כ"ה [הלויים מתחילים] ללמוד ושלישים לעבודה מכאן לתלמיד שלא ראה סימן יפה במשנתו ה' שנים שוב אינו רואה ר' יוסי אומר ג' שנים
 שנאמר +דניאל א'+ ולגדלם שנים שלש וללמדם ספר ולשון כשדים...
 At 25 [the Levites would begin] to learn, at 30 to work. We see from here that a student who does not see a good sign from his studies after five years will not see it later, either. R' Yosi said three years, from "And to raise them for three years and to teach them the writing and language of the Chaldeans."...

At 25 [the Levites would begin] to learn, at 30 to work. We see from here that a student who does not see a good sign from his studies after five years will not see it later, either. R' Yosi said three years, from "And to raise them for three years and to teach them the writing and language of the Chaldeans."...

6. The prediction: Melachim II 20:18

ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו ויהיו סריסים פהיכל מלך בבל:

And from your children [Chizkiyah] who will emerge from you, who you will produce, they shall take, and they will be officers in the court of the Babylonian king.

7. Abarbanel Maayan 5 Tamar 2 (pg. 300)

שהיה מהשגחת ד' על האומה שבהיות מלכה ושריה בגוים גולים ונכנעים, תמיד יהיה לאותם הבאים מזרע דוד מעלה וכבוד על שאר היהודים
 ומנוי והנהגה מה עליהם. ואם ראית בגולה משפחות מיוחסות שהתמידה בהם זמן רב העושר והכבוד ידוע תדע שהם חוטר מגזע ישי ומזרעא
 דדוד קא אתו ועל זה נבא הזקן "לא יסור שבט מיהודה"...

Part of Divine supervision of the nation is that when her king and officers are exiled among the nations and humbled, those who come from the seed of David will always have stature and honour over other Jews, and some authority and leadership over them. If, in exile, you see families with lineage who have continuous wealth and honour, know that they are of the shoot of Yishai and they come from the seed of David. Regarding this the elder [Yaakov] prophesied, "The sceptre shall not leave Yehudah."...

8. Abarbanel Mashmia Yeshuah 14:2

שהיו יהודים נכבדים נקראים בשמות בבליים

Honoured Jews were called by Babylonian names

9. Rashi Divrei haYamim II 36:4

כך דרך המלכים והשרים שמכנים למשרתיהם שם שהם רוצים... והכל כדי להודיע שהוא מושל בו לכנות לו שם כרצונו
This is the way of kings and officers, dubbing their servants as they wish... all in order to declare that he rules over this person, dubbing him as he chooses.

Refusing the King's Food?

10. Vegetarianism in ancient times – Pre-Flood, Homer, Orphics and Pythagoreans

11. Talmud, Avodah Zarah 35b-36a

שמן רב אמר דניאל גזר עליו ושמואל אמר... זליפתן של כלים אסורין אוסרתן
Oil: Rav said Daniel decreed it. Shemuel said... It was prohibited because of absorption from forbidden utensils.

12. Shemot 34:15-16

(טו) פְּנִיתְכֶרֶת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגַם אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם [חול] וְנָחְתוּ לְאֱלֹהֵיהֶם [חול] וְקָרָא לָהֶן וְאָכְלָתָּ מִזִּבְחֹתָן: (טז) וְלִקְחֶתָּ מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְגַם בְּנֹתָיו אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן [חול] וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן [חול]:

Let you make a covenant with the dwellers of the land, and they stray after their gods and slaughter for their gods, and they call you, and you eat of their offerings. And you will take of their daughters for your sons, and their daughters will stray after their gods, and they will cause your sons to stray after their gods.

13. Talmud, Megilah 13a

'וישנה ואת נערותיה וגו' אמר רב שהאכילה מאכל יהודי ושמואל אמר שהאכילה קדלי דחזירי ורבי יוחנן אמר זרעונים וכן הוא אומר ויהי המלצר נושא את פתבגם ונותן להם זרעונים

"And he altered her and her servants" – Rav said: He fed her Jewish food. Shemuel said: He fed her the backs of the necks of pigs. Rabbi Yochanan said: He fed her seeds, as is seen in Daniel 1:16...

14. Talmud, Megilah 12a

שאלו תלמידי רבי שמעון בן יוחאי מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע

Rabbi Shimon bar Yochai's students asked him: Why did the Jews of that generation deserve destruction? He replied, "You tell me!" The students said: Because they benefited from that wicked person's feast.

1:8-10 First refusal

15. Abarbanel, Maayan 5 Tamar 3, pg. 301

ואעפ"י שכונת דניאל באמת בזה היתה לתכלית הפרישות והקדושה הנה מפני דרכי שלום נתן הסבה הנזכרת לשר הסריסים ולמלצר לאמר שהמאכלים ההמה והיין ההוא מאכל מלכים והמה היו גולים ולא היה מחק היושר שיהיו אוכלים הגולים ממאכל הנגאלים

Although Daniel truly intended it for the purpose of separation and sanctity, for the sake of peace he gave the chief officer and waiter this reason. The food and wine were the food of kings, and they were exiles, and it would be improper for exiles to eat the food of the redeemed.

1:11-13 Test us!

16. Abarbanel, Maayan 5 Tamar 3, pg. 301

וכבר זכרו הרופאים שהמזונות הרעים יוכר הזיקם בהזנת האדם עד ימים י' שאי אפשר שבהם לא יורגש הזיקם בקלסתר הפנים
The doctors have already mentioned that the harm of bad food upon one's nutrition is recognizable by ten days, for it is not possible that the harm will not be sensed in one's face.

17. *Estimating the costs associated with malnutrition in Dutch nursing homes*, Clinical Nutrition 30 (2011)

www.stuurgroepondervoeding.nl/fileadmin/inhoud/verpleeg_verzorging/documenten/kosten_ondervoeding_verpleeghuizen_-_meijers.pdf

Malnutrition was defined according to one of the three following criteria: 1) BMI ≤ 20 kg/m², 2) unintentional weight loss ≥ 6 kg in the last six months or ≥ 3 kg in the last month), or 3) no nutritional intake for three days or reduced intake for more than ten days combined with a BMI of 21-23 kg/m². Risk of malnutrition was defined according to one of the two following criteria: 1) BMI of 21-23 kg/m², 2) no nutritional intake for three days or reduced intake for more than ten days. This operationalization was tested positively for face validity and criterion validity.

1:14-16 Passing the test

18. Abarbanel, Maayan 5 Tamar 3, pg. 302

והמלצר שמע לדבריהם לשים הדבר בנסיון אם למלאת חפץ דניאל ואם מפני תועלת המלצר עצמו שהיה לוקח לעצמו מפת בג המלך...
The waiter heeded them, to put it to a test, whether to satisfy Daniel or to benefit the waiter himself; he would take the king's patibaga for himself.

19. Ibn Ezra to 1:15

ויאמר הגאון זה היה נס גדול ואין צורך כי היו אוכלים אורז... והוא נכבד מאד וערב מן החטה ועושה דם טהור והוא מאכל אנשי הודו ואין להם חטה ונעשו ממנו תבשילים וזה האורז ישגא מאד כאשר יבושל בחלב והכלל כי המעט ממנו משביע... והנה האורז והאפונים הם זרעונים ומבריאים את הבשר ועוד כי כל מאכל שהוא תאוה לנפש יותר יועיל ממאכל שאין הנפש אוהבת אותו...
The Gaon said this was a great miracle, but there is no need. They ate rice, which is highly honoured, sweeter than wheat and producing pure blood. This is eaten by Indians, who have no wheat; cooked foods are prepared with it. This rice expands greatly when boiled in milk. As a rule, a little of it already satiates... Rice and peas are these 'seeds', and they nourish the flesh. Further, any food one desires is more beneficial than food one does not love.

20. Abarbanel, Maayan 5 Tamar 3, pg. 302

לפי שמאכל הבשר והיין עם היותו רב ההזנה והאומץ אין ספק שעם שטיפתו יולדו ממנו חלאים רבים. אמנם מאכל הזרעונים להיותו יותר פשוט היה יותר בריא. ולכן בתחלת הבריאה שלא היו בני אדם אוכלים כי אם מהצמחים ושותים מים היו חייהם ארוכים יותר וכאשר בא נח והותר לו אכילת הבשר והוא הוסיף שתיית היין קצרו ימי חייהם עד הגבול אשר אנחנו בו היום הזה, כ"ש בהדבק בענין הילדים האלה השגחת ד' יתברך וצדקתם של צדיקים וישרם וטוב שאלתם נתקיים בהם דברו יתברך שאמר (שמות כג:כה) ועבדתם את ד' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך

Because meat and wine, although nourishing and strengthening, certainly produce many illnesses from immersion in them. However, seeds are more simple, and therefore more healthy. Therefore, at the start of Creation, when people ate only plants and drank water, their lives were longer. When Noach came and meat was permitted, and he added drinking wine, their lives became shorter, to the boundary that exists today. This was certainly so when they received Divine attention; due to their righteousness and propriety, and the piety of their request, Gd's pledge was fulfilled: "You will serve HaShem your Gd and He will bless your bread and water, and I will remove illness from your midst."

1:17-21 And they lived happily ever after

21. Rashi to 1:21

לדברי האומר התך זה דניאל "ולמה נקרא שמו התך שחתכוהו מגדולתו" צריכין אנו לומר שזהו כורש הראשון שלפני אחשורוש ולדברי האומר "שכל דברי מלכות נחתכין על פיו" נאמר כורש זה הוא דריוש השני אחר אחשורוש. ובימי דריוש המדי שהשליכו לגוב אריות לא ירד מגדולתו שנאמר (לקמן ו) "ודניאל דנא הצלה במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסאה" למדנו שבימי כורש הראשון היה בגדולה

According to the view that Hatach is Daniel and he was called Hatach because he was cut down [*h-t-c*], we must say that this was Cyrus I, from before Achashverosh. According to the view that it was because all of the throne's matters were cut [*h-t-c*] on his word, this was Darius II, who followed Achashverosh. During the days of Darius I, when Daniel was thrown into the lions' den, he did not descend from greatness; see Daniel 6:29.

22. Abarbanel, Maayan 5 Tamar 4, pg. 304

וניצל משם בחמלת ד' עליו לא רצה עוד לעמוד בהיכל המלך ושאל רשות מדריוש ללכת לשבת בשושן ולמות שמה באמרו אליו שהיה כבר זקן ולא יוכל לצאת ולבא במשפטי המלוכה וגם שסגניו היו מקנאים בו

He was saved from there with Divine mercy, but he did not wish to remain in the king's palace. He requested permission from Darius to live in Shushan and die there, saying that he was aged and he could no longer execute the king's instructions, and that the king's officers were jealous of him.

23. Abarbanel, Maayan 5 Tamar 4, pg. 304

שלשת השלמות שהיו בדניאל פועל וכותב הספר הזה שהם מפאת ייחוסו ומעלת משפחתו, ומפאת קדושתו וטהרתו בעצמו, ומפאת חכמתו וידיעתו העליונה אשר חננו ד' יתברך

This book records Daniel's three perfections: His lineage and great family; his personal sanctity and purity; and his wisdom and higher knowledge, granted to him by Gd.